

MENANDROY

τῶν δημοτῶν μέλλοντι λεπτόν βοῖδιον
 νέμειν ἀκούειν θ' ὅσα προσέστ' αὐτῶι κακὰ 185
 ὑπὸ τῶν λαβόντων μερίδα—τούτων δ' αὐτὸς ἦν·
 τοῦ τῆς θεοῦ δήμου γάρ εἰμ' ἐπώνυμος,
 Βλέπης Ἐλευσίνιος—ἐπέστην ὄχλον ἰδῶν
 πρὸς τοῖς προπυλαίοις, καὶ “πάρες μ'” εἰπὼν ὄρῳ
 καθημένην παῖδ' εἰς τε τούτων τῶν κύκλωι 190
 γενόμενος. εὐθύς δῆμος ἦν καὶ κύριον
 τ]ῆς καθημένης κόρης

(desunt uersus vii uel viii)

οὔπω πέπυσμαι. [
 ὁ κύριος κακὸν ποήσῃ κ[
 καὐτὸς μεθ' ὑμῶν ἐνθαδὶ κα[195
 ἐπόησε τοῦτο καὶ μέγ' ὠρεχθῆ[σαμεν
 ἡμεῖς “πολίτις ἐστὶν ἢ παῖς.” καὶ μόλις
 οὖν τῶι κύκλωι πάλιν κατεσβέσθη π[ολὺς
 ἦχος. σιωπῆς γενομένης προσίσταται
 μειράκιον ἐγγὺς τῶι θεράποντι λευκόχρων 200
 ὑπόλειον ἀγένειόν τι καὶ μικρὸν λαλεῖν
 ἐβούλετ'· οὐκ εἰάσαμεν. “μεῖζον λέγε”
 εὐθύς τις ἀνεβόησε καὶ “τί βούλεται;
 τίς ἐστι; τί λέγεις;” “οἶδέ μ' οὗτος ὁ θεράπων”
 φησὶν, “πάλαι γὰρ οὖν βοηθῶ. κἄν τινος 205
 δέητ' ἐρωτῶ. καὶ τὰ πόλλ' ἀκήκοα
 αὐτοῦ λέγοντος ἄρτι πρὸς τὸν δεσπότην.”
 καὶ κόκκινος γενόμενος ὑπανεδύετο
 κοῦ] παντελῶς ἦν βδελυρός, οὐ σφόδρ' ἤρεσεν
 ἡ]μῖν δέ, μοιχώδης δὲ μάλλον κατεφάνη. 210